

idet nemlig Sikringsstyrken koster 60 Mill. Kr. og den bevilegede Udgift er 27 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Dertil kommer, at Indenrigsministeriet har anslaaet dets Udgifter i Henhold til Loven af 22. December 1915 om Statstilskud til de kommunale Hjælpekasser, til de indkaldte værnepligtiges Familier o. s. v., hvilke sociale Udgifter under Indenrigsministeriet ikke er anførte paa Finansloven, til omtrent 20 Mill. Kr., hvorved der fremkommer et samlet Beløb af 88 Millioner. Naar vi nu trækker 57,900,000 fra disse 88 Millioner, faar vi et Underskud paa godt 30 Mill. Kr. Med den beregnede Kassebeholdning paa 23,4 Mill. Kr., som fingeres at ville medgaa, kommer vi altsaa til et Underskud paa 53 $\frac{1}{2}$ Million.

Til Dækning af dette Underskud beregner nu Regeringen i dens Opgivelser her Udstedelsen af 15 Mill. Kr. 5 pCt.s Statsbeviser i Henhold til Loven af 2. Aug. 1914. Det forekommer mig, at man ikke kan regne med dette Beløb. Disse Statsbeviser er ikke udstedte, men naturligvis er Regeringen berettiget til at udstede dem, men man kan ikke regne med det hele Beløb 15 Mill. Kr. til Dækning, thi vi ved jo, hvorledes det ser ud med denne Kassebeholdning paa 23 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Ogsaa herom giver Regeringen Oplysning. Regeringen kalder den stadig den „saakaldte“ Kassebeholdning. Det er med fuldkommen Ret, thi en virkelig Kassebeholdning er det aldeles ikke. De 16 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. af den ligger i Virkeligheden urørlige i de forskellige offentlige Kasser, som Saldo og Mellemværende med forskellige Institutioner etc., 15,800,000 Kr. ligger i Værdipapirer; som (bortset fra Amortisationsobligationerne) i Virkeligheden er urealisable, i alt Fald er de kun realisable med betydelige Tab, eller ogsaa er de anbragte i de Kornbeholdninger, hvori Regeringen i Henhold til en Anmærkning paa Finansloven har Lov til delvis at anbringe Kassebeholdningen; jeg regner altsaa ogsaa disse næsten 16 Mill. Kr. for faktisk urørlige. Det, der kan regnes for rørligt eller disponibelt af Kassebeholdningen, er de Tilgodehavender, Finansministeriet har ved Indlaan eller paa Kontokurant i Bankerne. Det er omtrent 10,600,000 Kr., men imod dette staar en Gæld til Nationalbanken paa 19,500,000 Kr., saa man vil se, at med Hensyn til Dækning af Underskuddet i Finansaaret 1916—17 kan der ikke alene ikke regnes med Kassebeholdningen, men den er en negativ Størrelse, thi inden man regner med de 15 Mill. Kr. i Statsbeviser

som en Post til Dækning af Underskuddet, maa man nødvendigvis først betale sin Gæld i Nationalbanken, og hvis det sker, er den disponible Del af Kassebeholdningen i Virkeligheden et Minus paa omtrent 9 Mill. Kr. Det maa fradrages de 15 Mill. Kr., og saaledes bliver der paa den Konto ikke 15 Mill. Kr., men kun 6 Mill. Kr. tilbage, som kan anvendes til Dækning af Underskuddet i 1916—17.

Men dertil kommer, at Regeringen har taget for lidt med, naar den har søgt at opgøre, hvilke Udgifter der kan ventes i 1916—17. For det første har den, som jeg allerede har bemærket, efter min Mening regnet et Par Millioner Kroner for lidt paa Tillægsbevillingsloven, selv naar man regner efter de Erfaringer, som det sidst forløbne Finansaars Tillægsbevillingslov har givet. Dernæst har Regeringen ikke regnet noget til de nye Love, som bliver virksomme i Aarets Løb. Det er en gammel Praksis her at regne med et ret betydeligt Beløb — hvor stort det skal være, har der været forskellige Meninger om. Naar man ser paa disse Loves Indhold — det er Loven om Universitetslønningerne og de øvrige Lønningslove, der fulgte i Kølvanet af den, det er Ulykkesforsikringsloven, som forhaabentlig bliver gennemført, Lovene om Københavns Personbanaard, Loven om Aarhus Banaard, Loven om en Nybygning til Statsprøveanstalten, Loven om Hvide Sande og de forskellige andre Love —, tror jeg ikke, man her kan regne med et synderligt mindre Beløb end 3 Mill. Kr. i det kommende Finansaar.

Saa er der endelig at bemærke, at Tillægsbevillingsloven, selv bortset fra de 3 Kategorier, jeg nævnedes før, til en samlet Merudgift af omtrent 88 Millioner, sikkert vil blive væsentlig dyrere i dette Finansaar end i det foregaaende. I de Betragtninger, jeg hidtil har anstillet, er jeg gaaet ud fra, at den vil blive lige saa dyr, men den vil sikkert blive væsentlig dyrere, og det vil man faa et meget levende Indtryk af, naar man gennemgaar de forskellige Poster, der foreligger paa Tillægsbevillingsforslaget for det udløbne Finansaar, og den lange Række Ændringsforslag til anden og tredie Behandling, som ligeledes foreligger for det høje Ting. Det vil da ses, at en Mængde smaa og store Forhøjelser stammer væsentlig fra den højere Arbejds løn og de forhøjede Priser, særlig paa Kul, paa Levnedsmidler, Bygningsmaterialer, ja, man kan sige paa omtrent alt. Det medfører med Nødven-